

Med Hensyn til Befordringsgodtgørelserne henvises til den udførlige Redegørelse i den i Sommeren 1944 afgivne foreløbige Betænkning. Kommissionen stillede i denne Forslag om, at der for Finansaaret 1944—45 skete en midlertidig Forhøjelse af Maksimum for Befordringsgodtgørelserne og en Regulering af disse paa det i Betænkningen angivne Grundlag ved Kirkeministeriets Foranstaltning efter Forhandling med Lønningsraadet. Hjemmelen hertil blev givet ved en Lovanordning af 6. September 1944, og der foretoges derefter en Regulering, der stort set betød en Forhøjelse paa 20 pCt. Denne Ordning er ved en Lovanordning af 22. Marts 1945 gjort gældende ogsaa for Finansaaret 1945—46.

Kommissionen vil finde det passende, at Rammerne for Befordringsgodtgørelsen bliver saa vide som fra 50 Kr. til 1200 Kr., og at man endog i ganske særlige Tilfælde kan gaa op til indtil 1800 Kr. Dette betyder dog ikke, at man efter Kommissionens Opfattelse skal forhøje Godtgørelserne i det hele; man maa tværtimod hævde, at der allerede nu i de faldende Priser paa Benzin m. v. maa være Grundlag for at foretage en almindelig Nedregulering af Befordringsgodtgørelserne, og man har fundet det rigtigt at foreslaa, at der indtil videre hvert Aar skal foregaa en Omregulering, indtil Priserne har naaet et saa stabilt Leje, at Reguleringen kan ske med længere Mellemlum. Bestemmelse herom foreslaas givet ved Tekstanmærkning paa Finansloven eller ved Normeringsloven.

Som nyt Stk. 2 har man foreslaaet, at der midlertidig kan ydes særlig Befordringsgodtgørelse til Præster, der efter Aftale med Nabopræster skiftes med disse til at holde Gudstjeneste i de paagældende Kirker.

For Provsternes Vedkommende godtgøres deres Udgifter til Befordring ved Provsterejser af Statskassen, medmindre de, f. Eks. for saa vidt angaar Kirkesynsforretninger, dækkes ad anden Vej. Der er fremsat Ønske fra Provsterne om at faa denne Ordning afløst med en fast Godtgørelse, og man har foreslaaet, at denne Godtgørelse sættes til 600 Kr., 500 Kr. eller 400 Kr. aarlig, eftersom Provsten vederlægges med Provstetillæg efter højeste, mellemste eller laveste Sats. Kommissionen mener ikke at kunne stille Forslag om en Nyordning paa dette Punkt. Det skal herved bemærkes, at der utvivlsomt er Provstier, for hvis Vedkommende der kun kan være ganske smaa Befordringsudgifter, og at den samlede Udgift til Godtgørelse af Provstebefordringsudgifter efter Regning for Tiden beløber sig til ca. 8000 Kr. aarlig. Kommissionen skal dog tilføje, at det efter de fremkomne Oplysninger synes, som om Udgiften til Befordring i visse Tilfælde, hvor Provstens Rejse efter Kommissionens Opfattelse maa betragtes som tjenstlig — der er nævnt Begravelse af en Præst i Provstiet og Forhandlinger med et Menighedsraad om kirkelige Spørgsmaal —, normalt ikke godtgøres Provsterne, og man henstiller, at Praksis i denne Henseende bringes i Overensstemmelse med almindelig Praksis i Statstjenesten.

Til § 18 (ny § 35).

Ogsaa med Hensyn til Godtgørelserne for Kontorholdsudgifter og Konfirmandstue henvises til den udførlige Redegørelse i den foreløbige Betænkning fra Sommeren 1944.

Den foreslaaede Bestemmelse er den samme som i Loven af 1931, hvor Minimum blev sat ned fra 200 til 100 Kr.

Godtgørelsen har hele Tiden ligget under det i Loven satte Maksimum 800 Kr., men Minimumsydelserne blev fra 1. April sat til 300 Kr. og har fra 1. April 1942 været 500 Kr.

Saa vel fra Præsterne som fra Menighedsraadenes Repræsentanter er der